100 สุภาษิตกฎหมาย

นำเสนอเมื่อ : 28 มิ.ย. 2552

0001 " คำพิพากษาของศาลย่อมเป็นอันเด็ดขาด

0002 " ผู้เสียหายเท่านั้นจึงมีอำนาจฟ้องคดี "

0003 " ถ้าโจทก์ไม่นำสืบจำเลยย่อมพ้นผิด "

0004 " หน้าที่นำสืบย่อมตกอยู่แก่โจทก์ "

0005 " ความเป็นธรรมนั่นแหละคือความเสมอภาค "

0006 " ผู้กระทำหรือผู้ยินยอมพร้อมใจด้วยย่อมมีโทษดุจกัน "

0007 " การอำพรางต่างกับการทำเฉย "

0008 " ผู้รับโอนย่อมมีสิทธิเช่นเดียวกับผู้โอน "

0009 " ความยินยอมย่อมกำจัดเสียซึ่งความผิดพลาด "

0010 " คำสารภาพที่ให้ในศาลย่อมมีน้ำหนักมากกว่าการพิสูจน์อื่นใด "

0011 " การตีความในกฎหมายย่อมไม่ก่อให้เกิดความเสียหาย "

0012 " หนี้ย่อมไล่ตามตัวลูกหนี้ "

0013 " เป็นลูกหนี้ย่อมไม่สันนิษฐานว่าจะให้เงินโดยเสน่หาแก่เจ้าหนี้ "

0014 " อาชญากรรมยังผลให้ทุกสิ่งซึ่งเกิดขึ้นจากการนั้นเป็นโมฆะ "

0015 " ผู้มีอำนาจกระทำสิ่งใหญ่ย่อมมีอำนาจกระทำสิ่งย่อยด้วย "

0016 " กฎหมายไม่นำพาในสิ่งเล็กน้อย "

0017 " ดุลพินิจคือการวินิจฉัยโดยอาศัยกฎหมายว่าอะไรยุติธรรม "

0018 " สัญญาซึ่งทำขึ้นโดยกลฉ้อฉล กฎหมายไม่รับรองบังคับบัญชาให้ "

0019 " บ้านของบุคคลใดย่อมเป็นที่รโหฐานของบุคคลนั้น "

0020 " ของกำนัลซึ่งลักลอบให้ ย่อมเป็นสิ่งที่มีพิรุธเสมอ "

0021 " การให้สมบูรณ์เมื่อผู้รับได้ครอบครองของให้นั้น "

0022 " สิ่งที่ให้ย่อมจะไม่สันนิษฐานว่าเป็นการให้โดยเสน่หา "

0023 " เมื่อข้อความใดเคลือบคลุม ในการตีความต้องละเว้นสิ่งที่ไร้ผลและสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ "

0024 " กฎหมายนอนหลับบางคราวแต่ไม่เคยตาย "

0025 " ผู้ที่ถูกบังคับให้เชื่อฟังย่อมไม่ต้องรับผิด "

0026 " ความฉ้อฉลของตนย่อมไม่ก่อให้เกิดสิทธิฟ้องร้องกล่าวหาบุคคลอื่นได้ "

0027 " ข้อยกเว้นจะต้องตีความโดยเคร่งครัด "

0028 " สัญญาไม่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย "

0029 " ไม่มีการฟ้องร้องโดยอ้างสัญญาที่ไม่ชอบ "

0030 " บุคคลวิกลจริตไม่มีเจตนา "

0031 " จงประสาทความยุติธรรมแม้ฟ้าจะถล่มก็ตามที "

0032 " ผู้ซึ่งปกปิดการฉ้อย่อมกระทำการฉ้อเอง "

0033 " ความไม่รู้ข้อเท็จจริงเป็นข้อแก้ตัวได้ "

0034 " ความไม่รู้ในสิ่งซึ่งกฎหมายถือว่าต้องรู้ไม่เป็นข้อแก้ตัว "

0035 " ความไม่รู้กฎหมายไม่เป็นข้อแก้ตัว "

0036 " การไร้ความสามารถคงเป็นข้อแก้ตัวได้ตามกฎหมาย "

0037 " เมื่อมีสิทธิเสมอกันแล้ว ผู้ครอบครองทรัพย์สินย่อมมีสิทธิดีกว่า "

0038 " ในคดีอาญาทั้งมวล ควรจะพิสูจน์ให้ประจักษ์แจ้งดั่งแสงตะวัน "

0039 " กฎหมายรับรู้กับสิ่งที่อยู่ใกล้กับเหตุเท่านั้น "

0040 " สองผิดจะไม่ทำให้เป็นถูกขึ้นเลย "

0041 " ในพินัยกรรมนั้นเราจักต้องค้นหาเจตนารมณ์ของผู้ตายให้จงได้ "

0042 " ตุลาการควรคำนึงถึงความยุติธรรมเสมอ "

0043 " สิทธิมหาชนย่อมมาก่อนสิทธิเอกชน "

0044 " กฎหมายออกโดยอำนาจนิติบัญญัติ จะเลิกไปก็โดยอำนาจนิติบัญญัติ "

0045 " กฎหมายย่อมเคารพต่อความเป็นธรรม "

0046 " ความยุติธรรมไม่เป็นสิ่งที่จะพึงปฏิเสธหรือผัดผ่อน "

0047 " กฎหมายย่อมช่วยผู้บริสุทธิ์ "

0048 " กฎหมายย่อมมุ่งถึงสิ่งอนาคตไม่ใช่สิ่งอดีต "

0049 " กฎหมายท้องถิ่นย่อมใช้บังคับแก่การกระทำในท้องถิ่นนั้น "

0050 " ผู้ปล่อยคนผิด คือ ผู้สร้างความหวาดเกรงให้แก่ผู้บริสุทธิ์ "

0051 " กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา "

0052 " ความเป็นธรรมย่อมดำเนินตามกฎหมาย "

0053 " ความเป็นธรรมย่อมไม่ขัดแย้งกับกฎหมาย "

0054 " กฎหมายให้ความเป็นธรรมมากกว่าปุถุชน "

0055 " กฎหมายย่อมจักทำให้เหมาะสมกับคดีที่เกิดขึ้นเป็นเนืองนิตย์ "

0056 " การรับสินจ้างรางวัลในการตัดสินความเท่ากับเป็นการข่มขู่เรียกเอารางวัลนั้น "

0057 " การเลินเล่ออย่างร้ายแรงก็เท่ากับจงใจกระทำความผิด "

0058 " เมื่อมีกฎหมายอันไม่แน่นอน ย่อมมีผลเท่ากับไม่มีกฎหมาย "

0059 " เมื่อไม่มีตัวการ ย่อมไม่มีผู้สนับสนุน "

0060 " เมื่อมีสิทธิย่อมสมควรมีทางบังคับตามสิทธินั้นด้วย "

0061 " เมื่อมีเหตุอย่างเดียวกัน ย่อมต้องใช้กฎหมายอย่างเดียว

0062 " พยานปากเดียวมีผลเสมือนไม่มีพยาน "

0063 " พึงชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานแทนการนับจำนวนพยาน "

0064 " บทบัญญัติอันสูงสุดคือบทบัญญัติที่ส่งเสริมศาสนา "

0065 " กฎหมายสิทธิพิเศษยกเว้นกฎหมายทั่วไป "

0066 " เมื่อผู้ซื้อถูกครองสิทธิทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ซื้ออาจไล่เบี้ยเอาแก่ผู้ขายได้ "

0067 " ประโยชน์สุขของประชาชนย่อมเป็นกฎหมายสูงสุด "

0068 " เจ้าของไม่อาจมีภาระจำยอมเหนือทรัพย์ของตนเอง "

0069 " ภัยพิบัติอันเกิดแก่ทรัพย์ย่อมตกแก่เจ้าของทรัพย์ "

0070 " เหตุการณ์ย่อมแจ้งอยู่ในตัว "

0071 " คดีความซึ่งฟ้องร้องระหว่างคู่ความไม่ควรจะทำให้บุคคลภายนอกเสียหาย "

0072 " สิ่งอุปกรณ์ย่อมตามสิ่งประธาน "

0073 " ราชอาณาจักรเป็นสิ่งซึ่งไม่อาจแบ่งแยกได้ "

0074 " การให้สัตยาบันก็เปรียบเสมือนการสั่งให้กระทำ "

0075 " ทรัพย์ไม่มีเจ้าของตกเป็นของแผ่นดิน "

0076 " ถือว่าผู้ที่นิ่งเฉยได้ให้ความยินยอม "

0077 " ใครมาก่อนผู้นั้นย่อมมีสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายได้สูงสุด "

0078 " ผู้ออกคำสั่งย่อมเป็นผู้กระทำ "

0079 " ผู้ใดใช้ให้ผู้อื่นกระทำการอย่างใดถือว่าผู้นั้นได้กระทำการนั้นด้วยตนเอง "

0080 " สิ่งใดติดกับที่ดิน ย่อมเป็นส่วนหนึ่งของที่ดิน "

0082 " เมื่อสิ่งประธานถูกทำลาย สิ่งอุปกรณ์ย่อมสิ้นสุดลงด้วย "

0083 " ความจำเป็นอาจใช้เป็นข้อต่อสู้ได้ "

0084 " สัญญาเอกชนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นไม่ได้เป็นอันขาด "

0085 " ผู้ครอบครองย่อมมีสิทธิดีกว่าผู้อื่น "

0086 " ประจักษ์พยานหนึ่งปากดีกว่าพยานบอกเล่าสิบปาก "

0087 " ไม่พึงมีการเพิ่มประเด็นระหว่างมีการพิจารณาคดี "

0088 " ลูกสัตว์ย่อมเป็นทรัพย์อันตกแก่ผู้เป็นเจ้าของแม่สัตว์ "

0089 " กรรมสิทธิ์ในสิ่งปลูกสร้างย่อมตามกรรมสิทธิ์ในที่ดิน "

0090 " ความเคารพต่อกฎหมายเป็นปัจจัยสำคัญแห่งกฎหมาย "

0091 " ไม่มีกฎหมายไม่มีการลงโทษ "

0092 " จะทำสัญญายกเว้นความรับผิดอันเกิดจากการฉ้อฉลมิได้ "

0093 " กฎหมายใหม่พึงใช้บังคับในอนาคตหาควรมีผลบังคับย้อนหลังไม่ "

0094 " ไม่มีผู้ใดจะถูกลงโทษเพราะการกระทำของบุคคลอื่น "

0095 " บุคคลย่อมจะเป็นผู้ตัดสินคดีของตนเองไม่ได้ "

0096 " ฟ้องซ้ำต้องห้าม "

0097 " ผู้รับโอนไม่มีสิทธิดีกว่าผู้โอน "

0098 " บุคคลจะต้องไม่ถูกลงโทษสองครั้งสำหรับความผิดอันเดียวกัน "

0099 " กฎหมายซึ่งมีเหตุผลย่อมได้รับคำสรรเสริญยิ่ง "

0100 ผู้เยาว์ไม่อาจสาบานตัว "

ขอบคุณข้อมูล : thailaws.com